

[Ingerlise Koefoed]

Når hr. Poulsgaard ved så meget om venstrefløjen, burde han også vide, hvordan vi forholdt os til eliteidrætslovgivningen i sin tid.

Vi sagde, at vi syntes, at eliten naturligvis skal være der. Eliten har en professionel og en kunstnerisk og underholdende kvalitet. Vi sagde også, at vi ikke kunne stemme for eliteidrætsloven, fordi den foregav at ville sikre eliteidrætsudøverne arbejdsmæssigt og socialt, og det syntes vi ikke den gjorde. Vi syntes, det var vigtigt, at folk, der bruger en stor del af deres ungdom på eliteidræt, er sikret uddannelse og arbejdsmæssig sikkerhed, når de ikke længere dyrker eliteidræt.

Vi sagde endelig – det holder vi fast ved – at eliten ikke måtte tage noget fra bredden. Derfor var vi interesseret i, at man nedsatte dette breddeidrætsudvalg, som skulle arbejde videre, også med mulige forbedringer af breddeidrættens vilkår.

Sådan sagde vi – ikke alt det sludder, som hr. Poulsgaard står her og pådutter os.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke dem, der har udarbejdet breddeidrætsbetænkningen, og kulturministeren for den redegørelse, vi har fået. Jeg synes, man i betænkningen får god information om, hvor breddeidrætten står, hvor udbredt den er, hvilke udfordringer den er stillet over for, og hvilke opgaver der trænger sig på for at blive løst.

Jeg er også glad for, at vi får denne debat i forlængelse af den debat om eliteidrætten, vi tidligere har haft. Jeg mener, at eliteidrætten og breddeidrætten på en god måde kan supplere hinanden. Det er klart, at breddeidrætten berører i praksis aktivitetsmæssigt meget store dele af befolkningen, men eliteidrætten vil være en god udfordring for os andre, som ikke når de store sportslige præstationer, men som gerne vil være med på et mere jordnært niveau.

Der er ikke tvivl om, at idrætten har en enorm folkelig betydning. Jeg vil begynde med at understrege betydningen af, at vi fysisk er i form. Det sundhedsmæssige, det sociale og det kulturelle, som også betænkningen er inde på, kan ikke stærkt nok understreges. Tidligere cyklede man i skole. I dag bliver mange kørt i skole. Jamen så er der behov for, at man i fritiden får rørt sig noget

mere. Man har meget stillesiddende arbejde. Det er altså væsentligt, at vi dyrker idræt på forskellig måde. Jeg tror også, at idrætten forebygger følgevirkninger af velfærdssamfundets stress.

Der er mange menneskelige, sundhedsmæssige og samfundsmæssige årsager til, at vi skal give breddeidrætten de bedst mulige rammer. Fysisk betyder det meget for legemet, opøvelse og træning af legemets motoriske funktioner. Psykisk tror jeg det betyder meget med idræt, og også socialt.

Vi har hørt om nogle af de problemer, breddeidrætten er stillet over for. Flere har været inde på det, vi kunne kalde lettelsen af papirbyrden. Det vil jeg gerne tilslutte mig som en af de opgaver, vi må have løst, så de mange, der er engageret også på lederplan, kan blive lettet for nogle af de ofte lidt tyngende og lidt urimelige opgaver, som man skal løse for at få økonomien til at hænge sammen.

Der er også nogle, der har nævnt hele problemet om idræt kontra aftenskole; det er meget godt beskrevet af flere ordførere. Det mener jeg også er et af de spørgsmål, vi må tage op til løsning. Det kan ikke være rimeligt på lang sigt, at man i adskillige år kan gøre et vigtigt og påskønnet ulønnet arbejde som idrætsleder, men når man så kommer over i aftenskolen, så er der bedre økonomiske vilkår. Men vil jo ofte opleve, at de, der har fulgt en leder inden for idrætssammenhængen, flytter med over i aftenskolen. Der skal selvfølgelig ikke lægges op til, at man ikke kan have f.eks. motionsgymnastik inden for aftenskolen, men der er nogle afklarings-spørgsmål, som vi må have løst.

Jeg er meget enig, når flere har sagt, at det, vi må prioritere, er foreningslivets idræt. Vi må opprioritere idræt for børn og unge.

Jeg er også meget enig i det, der står på side 5 i kulturministerens redegørelse: »Idræt kan også være et vigtigt middel til at integrere flygtninge og indvandrere.« Det aspekt mener jeg er væsentligt at få understreget.

Jeg er også enig, når der på samme side siges: »De handicappede er den gruppe, der mest udtalt har behov for en særlig indsats. Idræt kan her hjælpe den handicappedes genoptræning, dække et særligt behov for motion samt give mulighed for selvudfoldelse i idrætskonkurrencer.«